

Հագեթամբց հաճախող Զար-
դեմպիսի վե Զամատա իրքևի կլու-
թիքի բազ օլանուր 7.72.
Սեկեթիկի սուրա իքին բեշին 60
Ալքե ալքե 35
Սեկեթիկի բեշին բաշրա իքին 85
Ալքե ալքե 45
Բոսրա իսիքի պիդե ալիս տիր-
90 դրուշուգ բոսրա բուդու 80
դրուշա գալուս օլանուր
15 կլուսիք Եիսիս 60 բր. տըր.

ՄԵԶՄԱՌԵՒԵԼ

30 րոպա

ԱԷՊԱՐ

مجموعة اخبار
بک اوغلی تعمیر جادوسی نومرو 70
DIRECTION
DU JOURNAL
MEDJMOUA-I-AHBAF
Grand'Rue de Pera 65

Հագեթանա միւթէալիդ խոսուսաթ իշին Թ. ԹՕԼԱՅԵԱՆ միւրաճապթ օլունաւ Է Խաղաղիսանէ՝ Պէյօղլուսա ճառաէի քէպիլաթ Ե. 65

ԱՍԻՅԱՆԻ 24 ՄԱՐՏ

«ՃԱՇԱԿՆԵՐԸ ՎԻՃԵԼԻ ՁԵՆ»

Հայերէն թերթերէն մէկուն վերջին
թիւերէն միայն մէջտեղի վերնագրով
սրամիտ յօդուած մը կար, ուր ու-
շիւ հիշեցնուեցաւ կը հերքէր այն առա-
ծին բացարձակ իմաստն, որ անշուշտ
ընդունելի չկրնար լինիլ: Ոմանք կը
կարծեն թէ այդ նշանաւոր խօսքն ոչ
այնքան փիլիսոփայական խորին ի-
մաստ մը յայտնելու համար որքան
սրտմտեալ հոգ ինքնու յիշմարտու-
թիւն հայթայթելու համար ըսուած
է: Օրինակի աղագաւ, կը տեսնեն
թէ իրենց կուռ տրամաբանութեան
դէմ խղճալի իմաստալուծութենէր,
իրենց փաստերու հեղեղին դէմ ձիւր
ենթադրութեանց և հիշեցած սու-
տերու կարկուտներ կը տեղան, և
թէ վերջապէս մինչ առաքինութիւն
և անկեղծութիւն, անձնութիւն
և զիտութիւն թուք ու մուր կ'ըն-
դունին, մուրթիւն և կեղծիք, որո-
վանամուրթիւն և սուտաւանդաւոր-
թիւն կը խնկարկուին մեծ յոյժառու-
թեամբ:

Եւ դուն, աշխու ընթերցող,
աւելի զգուշացի մի այսպիսի տե-
սարանէ քան աշխարհի ամենէն զա-
ղիւ վիժածէն, կը սրտմտիս, կը
զայրանաս, և դուցէ կ'ուզես իսկ
քիչ մը հեռանալ քու նմաններէդ...
Բայց, մի՛ սիրտ ա՛ռ, տես ըսողը
այս բարոյական դձգութիւններն,
տես այս ամէնը, և մի՛ վրադիր բերէք
աշխարհի ընկերութեան և մարդ-
կութեան բարեբաւութեան: Միւթե-
րութեան պէտք ունիս, ըսէ՛ դուն
քեզ: Ճաշակեմք անվիճելի են:

Երբ մարդիկ «արդատեանն սո-
խակն» աւելի հեշտաւոր համարին
քան «քերթողն գիշերազուտը թե-
ւաւոր», երբ «գաթերբու խրճիթն»
աւելի շքեղ և փառապանծ հռչա-
կն քան «զապարանն Ուէսդմինս-
գրի», երբ Թէրարեան, Մալու-
նադ, Շանէլ նսեմանն քորմերու
և պոնդերու քով մի՛ վհատիր, այլ
կրկնէ դու քեզ: Ճաշակեմք անվի-
ճելի են:

Երբ Հայր Աթուրի համար յան-
ցապարտ համարուի Օքսֆորտի մե-
ծանուն համալսարանին, և երբ աշ-
խարհ չի կրնի մի օր այդպիսի օա-
ռաքինազարդ անձ մը պաշտպան-
ուած տեսնելով, դուն կրկնէ քու
սիրելի յանգրեղդ... Եւ լսէ սակայն
Հ. Աթուրի որ կ'ըսէ Անգղիոյ մէջ.

«I am a renegade and helle-bound,
come from the eternal City... my

turpitudes are without end, but I
don't fear, I am singularly able to
deceive men and to conduct them in
hell-fire.»

Այս խօսքերուն ճիշդ իմաստն
հասկնալու համար պէտք է կարդալ
Ռորպալի Տիեզերական Պատմու-
թեան ԽՐԹ հատորն, ուր Հ. Աթու-
րի ներդրած իր կենսագրական ար-
ձանագրութեան է Ի Տօքթ. Նիւմանէ,
այսինքն բողոքական աշխարհի ա-
մենէն անբասիր և ամենէն առաքինի
անձնաւորութեան:

Եւ թէ դարձեալ հաղիպիք, աշխու
ընթերցող, այնպիսի ժողովրդոց որք
փութան խուկ ծխել Սալոմարուի,
Պօշէնի, Իսաէնթի կամ Դուանմէրի
առջի, թափեցէք ձեր բոլոր փառ-
տերնի պատիւ «անմահ» ճշմար-
տութեան, և եթէ յամառին տա-
կա ին իրենց չարակամութեան մէջ,
ըսէ՛ք դուք... անոնց «Ճաշակեմք
անվիճելի են:»

Ն. Յ. Վ. Փ.

Տ Ի Կ Ի Ն Լ Ո Ւ Պ Է

Բարեբաղդ եմք Փարիզու Լա Սքան
Ռիլիթիեզ թերթին արտասպանով Տիկին
Լուպէի հետեւեալ սրտաշարժ արարքը:

«Մեր ընթերցողը գիտեն Տիկնային
Գողգոթայի ընկերային դասու ամենաբար-
ձր աստիճանին պատկանեալ այն Գրիս-
տոնեայ որբեմայրիք, որք իրենց իսկ ձե-
ռօք կը պատեն կը դարձանեն վէրքեր,
սոսկալի՝ ժահարող վէրքեր՝ զորս հիւան-
դանոցը չեն կարող խնամել տեւական
կերպիւ: Գրեցաքնաւորս հիւանդապահե-
րու ցանկին մէջ Ձերանսական ազնուակա-
նութենէ տոնեամբն անուանին կը տես-
նուին: Առ սիւսմ այս յոռեղոյն ցաւոց ա-
պաստանարանին իրարու կը պատահին
անձնաւորութիւնք՝ զիմեալ զանազան
տարբեր կէտերէ գալ յանկուլ համար ի
նմին կեղծոն երկնային ի դիտութիւն:

Այսպէս ալ Տիկին Լուպէ իւր յիշիկ
հառատամանէն, կամեցաւ առաջին այցե-
լութիւնն ընել Գողգոթայի Տիկնանց, ու-
րամօր զինքն առաջնորդած էր բարեկա-
մուհի մը՝ Տիկին մը դիտականական մարմ-
նոյն վերաբերեալ, կատարութեան պե-
տին կինը, իւրաքանչիւր մահճի առջեւ
կեցաւ, զորոշալի միթիարութիւնք ան-
խնայ ուղղելով հիւանդաց եւ նոցա ա-
ղօթքն խնդրելով Տիկին Լուպէ բաժնուե-
լէ առաջ առատաձեռն նուէր մը ըրաւ
Գողգոթայի Տիկնանց:

Սէն Սիւրիթի ժողովրդապետութեան
վաղեմի եւ հաւատարմի ծուրը՝ կենսիկցն
կառավարութեան Պետին, չէր կրնար քան
զայս աւելի գթութեան զործով մը նուի-
րագործի իւր մուտքն յիշիկէ:»

ՀԱՅՏՈՅԻՉ ՄԸ ԱՌ. Ս. ԿՈՅՍԸ

Օրօրիք լրագրէն.

«Քօրիքի տի Լաբուլի Խաղաղէն ազա-
տական թերթը արարողն եղեւթիւն մը
կը պատմէ պատահած ի իշիկէր, ուր կը
քնակէր մի ոմն Յիլիք Պատոն անուն,
իւրիք զորս քուսն քնաւորութեան տէր
մարդ մը՝ որ սովոր էր հայոցի մեղան-
չական տարրքներով ընդգէմ երկրագծ ըզ-
ղացմանց իւր ընտանեացը ու բոլոր աղա-
նաւան եղողներուն:

Մի քանի օր յառաջ այս անձը իւր կը-
նոջ հետ կուր մը ընելէ յետոյ, զազանա-
յին մարդկութեամբ մը ձեռքին եկածը
վերցուց նետեց Ս. Սատուածածնայ պատ-
կերի մը դէմ զայրագին պոռաւով, «Ս.
Կոյս չնո՛ւ դուն, աղա թէ ո՛չ իմ բաղուկս
խորտակէ:»

Հաղիւ թէ այս խօսքերը արտասանած
էր, անչնայեալ զետիւր ինկաւ, կէս ժա-
մու չափ զգայալիկ մնալով, երբս արժա-
փեցաւ անսաւ որ իւր աջ բաղուկը — այն
որ այդ ծանր անարդարեւ զորած էր —
չէր չարմէր եւ սկսած էր նետիլ:

Սնկիւրն դուրեւրով անհարկ տանջա-
նաց մասնեցաւ որք երկարով անցան
առաջացան: Մի քանի օրէն Պատոն մե-
ռաւ, բազուկը կատարեալապէս ծիրած ըս-
պառած փոտոխաւէ:»

(Իրիւմալու)

ԹԵՐՔԻ ՍԻԼԱՀ

Մ. ՊԱՆՅԱՆՈՒՆ ՆՈՒՅԳՈՒՆ

Սուչ ու աստիւղն պաղասը իշին
թէնսիս օլունուչ օլան ինկիլիզ ճե-
միլեթի խայրեան թարափնտան
կէտեւերիլէն պիւր հէյեթի մէջու-
սէնի կէշէնտէ՛ Մ. Պալիւր խաղիճի
տախտիստէ զապուլ իթմիլ տիր:
Լօնտաւ բիսգ օքսու իլէ Մ. Պօրթնէյ,
սէպէպի զեհարէթլէրի՝ Զարնիլ թէք-
լիքի իւղերինէ ինկիլիզերա եփեալը
ուսուսիլեմիտէ, միլլէթլէրին սուչ վէ-
սասիլի հաղղընտա քէյտա օլան
փիքըն հիւրիւմէթին նաւարը տիգ-
դալըն ճէլպ իթմէլտէն իպարէթ
օլունուրնու սէօյլէմիլ տիր: Մ. Պօրթ-
նէյ լիլքի սիւս հօֆէրմանըն-
տա Լ. Սալիպըրինին պիլլաթ հաղը
պուլունմաւ լիւղումըն անլաթմիլ
տըր:

Մ. Պալիւր՝ պու պէնանաթաւաթի-
տէքլիւթիլ իլէ ճէվապ վերմիլ տիր:
«Մի՛ լրտաւոր, մըսթըրաւ, իշպու մու-
հիմ հէյեթի մէջուսէնին՝ պիլլաթ
խաղիճի նաղըր Լ. Սալիպըրի թա-
րափնտան գապուլ օլունամաւեւը,
անըն վէքիլ օլունըմ ճիհէթլէ, թա-
րափնտան գապուլինէ մէհաղըրի-
եթլէ կէօրիւմէսիտէն տօլաւը թէ-
նասիլիտէրիմ, ֆաղաթ միւշարիլէյ-
հին սէօյլէնէնէնին՝ պէն տէ սիլէ

սէօյլէնէպիլիլիմիֆաւէ իթաիլիլիլ
հիւսիլեթլէ՝ հիւրիւմէթին հիւսիլ
նաղարըն ճէլպ իթմիլ տիր:

«Պալիւրնուրնու իշպու սուչն-
բէրվէրանէ հարեքլէթինպաղանկըն՝
պու կիւն վէ տիւն տէյիլ տիր: Բէք
չօգ զէմանտան պէրու պուսուն էա-
սը՝ ինկիլիզերանըն հէր ոլնըք ճէ-
միլեթի իշինտէ մէվնուտ քուր: Պու
մէսէլէ հաղղընտա պիւր չօգ սէնէլէր-
տէն պէրու խաղիճի նաղըրալը յա-
պալ վէքիլլէր թարափնտան վուղու
պուլան պէնանաթալ հալի օլարադ,
Մ. Սիւրիլին թէքլիք իթաիլի վէնէլէ,
չու զլրտաւ պիւր Մալիլ Գիլիպալնէյ-
րիլին միւմըլին օլուն օլամանաղը-
նը պիլլէմէմ: Եալընը պիլլիլիլիմ
էփքեարը ուսուսիլեթի թահիլիլ իտէն
գուլլէրի սարիլէ վէ ճիտտիլեթ մալիք
օլան հէր քէսին պիլլէնէնէն կէօրէ,
սուչ ու աստիւղն քալընը ինկիլիզերա
իշին տէյիլ պիլլէթին ալէմ իշին պիւր
նիլլէթ տիր:

«Մ. Պօրթնէյն, պիւր աղ էվլէլ,
«Րադիպլէրինէ դարարը տօղունան
պիւր շէյին սիլէ ֆայտէլի օլաճաղը
եօլընտա մէվնուտ օլան փիքըն՝ ալէյ-
հիւտէ պէնան իթաիլիլ էփքեարը
քէմալը ալիգալթլէ տիլլէտիմ: Պիւ-
թիւն ալէմին թարիլիլ իշպու ֆիք-
րին նէ դատար պալմը օլունուրնու
խապաթ իտէր: Պիւր մէմէլէթլին սաա-
տէթլին եարտըմ իտէն սէպէպլէր՝
պիլլ վաւըթա սիլլին տէ ստատէթլին-
զէ եարտըմ իթմիլ օլուն: Տիւնիտնըն՝
պիւր դալ զլամա այրըմը պիւր դալ
հիւրիւմէթալէն իպարէթ օլունընտ,
վէ պուլլարտան պիլլիլին դարարը՝
տիլլէրին քեարընը ինթաճ իթաիլ-
կինէ դահիպ օլունա՝ պիւր միլլէթին
կիլլէպիլէնէնէն, գապուլ իտէպիլ-
ճէկի թարիլլէրին էն քէօթիլիլիլ,
էն դարարըն տըր:

«Պէն տէ, միւսթադպէլտէ մու-
հարէպէլէրին քեամիլլէն զալիլ օլաճա-
ղըն տէյիլ պէլլիլ իտափիլլէնէնէնէն
իթիլգատընտալըմ, վէ պու իթիլգա-
տըմը կէշմիլլին վէրաիլիլ տէրս իւղէ-
րինէ պիլլա իտիլեօլունմ: Մէքսէն սէ-
նէլէք պիւր տէվըր իշինտէ մէտէնի
տէվլէթլէր իլէ օլան միւնասէպալթը
սուլհըրէվէրանէմիլ Եալընը պիւր
տէֆա պօղուլարադ, իւլ սէնէ սիւր-
միւշ տիր: Պու հալիլ կէշէն սաղը իլէ
մուգաւէնէն իտիլիլ: Մէմէլէթլի-
միլլաւ 40 Եալընտալի պիւր առէմ՝
մուհարէպէլլին նէ օլունուրնու պիլլ-
մէլ: Կէշէն տօղըտա իտէ, 40 Եա-
լընտալի պիւր առէմ՝ աղալիլ իքի,
պէլլէր իւլ մուհարէպէ կէօրմիլլէ վէ
էօրիլիլին պիլլիլ քէմալըն մուհա-
րէպէ իշինտէ կէշիլմիլ տիր:

— Գլուկար էմարէթի՝ վէլօսիբէտ ա-
րապալարոյնտան սէնէվի 15էր ֆր. վէրկի
ալընմաաը հապըընտա պոռ. քէրբէ պիր դա-
րառնաւէ հէշր իյլէթի տիրո

